

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/13/EF

af 10. april 1997

om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66 og artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (2),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B (3), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Rådets resolution af 22. juli 1993 om forholdene inden for telekommunikationssektoren og behovet for yderligere udvikling på telekommunikationsmarkedet (4) og Rådets resolution af 22. december 1994 om principper og tidsplan for liberalisering af teleinfrastrukturerne (5) samt Europa-Parlamentets beslutninger af 20. april 1993 (6), 7. april 1995 (7) og 19. maj 1995 (8) gives der udtryk for støtte til den proces, der pr. 1. januar 1998 skal føre til fuld liberalisering af teletjenester og -infrastrukturer med overgangsperioder for visse medlemsstater;

(2) det fremgår af Kommissionens meddelelse af 25. januar 1995 om høringen om grønbogen om liberalisering af teleinfrastruktur og kabel-tv-net, at der er behov for EF-dækkende regler, som kan sikre, at

ordninger for udstedelse af generelle tilladelser og individuelle tilladelser baseres på proportionalitetsprincippet og er åbne, gennemsigtige og ikke-diskriminerende; i Rådets resolution af 18. september 1995 om udarbejdelse af den fremtidige lovgivningsmæssige ramme for teletjenester (9) betragtes det som en nøgelfaktor for Unionens lovgrundlag for teleområdet, at der i overensstemmelse med nærhedsprincippet etableres ensartede principper for, hvordan medlemsstaterne udsteder generelle tilladelser og individuelle tilladelser på grundlag af velafvejede kategorier af rettigheder og forpligtelser; disse principper bør omfatte alle tilladelser, som ligger til grund for udbud af teletjenester og etablering og/eller drift af infrastruktur til udbud af teletjenester;

(3) der bør opstilles ensartede rammer for generelle tilladelser og individuelle tilladelser, som medlemsstaterne udsteder inden for teleområdet; adgang til markedet bør i henhold til fællesskabslovgivningen, særlig Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester (10), kun begrænses ud fra objektive, ikke-diskriminerende, forholdsmæssigt afpassede og gennemsigtige udvælgelseskriterier, hvormed der tages hensyn til ressourceknapheden, eller på grundlag af objektive ikke-diskriminerende og gennemsigtige tildelingsprocedurer, som de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører; i direktiv 90/388/EØF opstilles også principper for f.eks. gebyrer, numre og fremføringsrettigheder; nærværende direktiv bør supplere og videreudvikle disse bestemmelser, så der fastlægges ensartede rammer;

(4) det er nødvendigt at knytte vilkår til tilladelser af hensyn til en række samfundsmæssige målsætninger til gavn for telekommunikationsbrugere; i henhold til traktatens artikel 52 og 59 bør reguleringen på telekommunikationsområdet være forenelig og i overensstemmelse med principperne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser samt tage hensyn til nødvendigheden af at gøre det lettere at indføre nye tjenester og udbrede anvendelsen af teknologiske forbedringer; de ordninger, der skal gælde for generelle tilladelser og individuelle tilladelser, bør derfor kun indeholde de begrænsninger, der

(1) EFT nr. C 90 af 27. 3. 1996, s. 5, og EFT nr. C 291 af 4. 10. 1996, s. 12.

(2) EFT nr. C 204 af 15. 7. 1996, s. 17.

(3) Europa-Parlamentets udtalelse af 22. maj 1996 (EFT nr. C 166 af 10. 6. 1996, s. 78), Rådets fælles holdning af 9. december 1996 (EFT nr. C 41 af 10. 2. 1997, s. 48) og Europa-Parlamentets afgørelse af 20. februar 1997 (EFT nr. C 88 af 17. 3. 1997). Rådets afgørelse af 6. marts 1997.

(4) EFT nr. C 213 af 6. 8. 1993, s. 1.

(5) EFT nr. C 379 af 31. 12. 1994, s. 4.

(6) EFT nr. C 150 af 31. 5. 1993, s. 39.

(7) EFT nr. C 109 af 1. 5. 1995, s. 310.

(8) EFT nr. C 151 af 19. 6. 1995, s. 479.

(9) EFT nr. C 258 af 3. 10. 1995, s. 1.

(10) EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 10. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/19/EF (EFT nr. L 74 af 22. 3. 1996, s. 13).

- er strengt nødvendige for at opfylde de gældende krav; medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at indføre eller videreføre ordninger for udstedelse af tilladelser, især hvis der ved ikrafttrædelsen af dette direktiv ikke findes en ordning i forbindelse med udbud af teletjenester eller etablering og/eller drift af telenet i de pågældende medlemsstater;
- (5) direktivet vil således som et led i udviklingen af informationsamfundet yde et betydeligt bidrag til at hjælpe nye operatører ind på markedet;
- (6) medlemsstaterne kan opstille og udstede forskellige kategorier af tilladelser; dette må dog ikke forhindre virksomheder i at bestemme, hvilken type teletjenester eller -net de vil udbyde, så længe de blot overholder de gældende bestemmelser;
- (7) for at lette et EF-dækkende udbud af teletjenester bør der først og fremmest opstilles ordninger for markedsadgang, som ikke forudsætter, eller som er baseret på generelle tilladelser, der om nødvendigt kan suppleres med rettigheder og forpligtelser, hvori der kræves individuelle tilladelser for de områder, hvor generelle tilladelser ikke er hensigtsmæssige;
- (8) generelle tilladelser gør det muligt at udbyde en tjeneste og etablere og/eller drive et net, uden at den nationale tilsynsmyndighed skal træffe eksplicit afgørelse herom; generelle tilladelser kan have form af enten en række særlige vilkår, der fastlægges generelt på forhånd, som f.eks. en gruppertiladelse, eller en generel lovgivning, som kan gøre det muligt at udbyde vedkommende tjeneste og etablere og/eller drive det pågældende net;
- (9) medlemsstaterne kan knytte vilkår til tilladelse for at sikre overholdelse af væsentlige krav; de kan derudover fastsætte andre vilkår i overensstemmelse med bilaget til dette direktiv;
- (10) vilkår, som knyttes til udstedelsen af tilladelser bør være objektivt begrundede for den pågældende tjeneste, ikke-diskriminerende, forholdsmæssigt afpassede og gennemsigtige; tilladelser kan være en måde at gennemføre vilkår, som er fastlagt i fællesskabslovgivningen, f.eks. i forbindelse med tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP);
- (11) harmonisering af procedurerne for udstedelse af tilladelser og af vilkårene for sådanne tilladelser bør gøre det betydelig lettere at udbyde teletjenester frit i Fællesskabet;
- (12) eventuelle gebyrer eller afgifter, der pålægges virksomhederne som led i procedurer for udstedelse af tilladelser, skal være baseret på objektive, ikke-diskriminerende og gennemsigtige kriterier;
- (13) der må kun indføres ordninger med individuelle tilladelser i bestemte, forud afgrænsede situationer; medlemsstaterne må kun begrænse antallet af individuelle tilladelser for en given kategori af teletjenester, hvis det er nødvendigt for at sikre effektiv udnyttelse af radiofrekvenser eller i den tid, der er nødvendig for at kunne stille et tilstrækkeligt antal numre til rådighed i overensstemmelse med EF-retten;
- (14) medlemsstaterne bør i visse tilfælde kunne opstille særlige vilkår for virksomheder, der udbyder offentlige telenet og teletjenester, hvis disse virksomheder har en stærk markedsposition; en virksomheds markedsposition defineres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne, i det følgende benævnt »trafikdirektivet«;
- (15) teletjenester kan medvirke til at styrke den sociale og økonomiske samhørighed, bl.a. ved at bidrage til sikring af forsyningspligten, især i afsides beliggende eller vanskeligt tilgængelige områder, randområder og landbrugsdistrikter samt på øer; medlemsstaterne bør derfor kunne pålægge forsyningspligt gennem individuelle tilladelser, hvori tilladelsens indehaver pålægges en række forsyningspligtigheder; forpligtelse til at bidrage til finansieringen af forsyningspligten kan ikke alene begrunde et krav om individuel tilladelse;
- (16) der bør etableres en »étstedsbestillingsordning« for at gøre det lettere for virksomheder at ansøge om og opnå individuelle tilladelser i flere medlemsstater samt for at lette anmeldelsesprocedurer i forbindelse med en generel tilladelse;
- (17) de nationale tilsynsmyndigheder bør, for at imødekomme forretningsmæssige behov, i forbindelse med étstedsbestillingsordningen så vidt muligt bestræbe sig på at afkorte den tid, det tager at træffe afgørelse om meddelelse af individuelle tilladelser for bestemte kategorier af tjenester;

- (18) étstedsbestillingsordningen bør gennemføres, uden at de nationale bestemmelser om brug af sprog i de relevante procedurer derved berøres;
- (19) dette direktiv omfatter allerede en vis harmonisering af procedurerne; en yderligere harmonisering kan vise sig ønskelig med henblik på at opnå et mere integreret telemarked; Kommissionen bør foretage en vurdering af denne mulighed i den beretning, den udarbejder;
- (20) der bør i forbindelse med tilladelsesordninger tages hensyn til etableringen af transeuropæiske telenet, jf. afsnit XII i traktaten; medlemsstaterne bør i den forbindelse sikre, at deres nationale tilsynsmyndigheder så vidt muligt samordner deres tilladelsesprocedurer på anmodning af en virksomhed, som agter at udbyde en teletjeneste eller at etablere ét telenet i mere end én medlemsstat, herunder at stille et sådant til rådighed;
- (21) virksomheder i Fællesskabet bør have effektiv og tilsvarende adgang til tredjelandsmarkeder og bør i tredjelande behandles på samme måde, som Fællesskabet behandler virksomheder, der ejes helt af eller kontrolleres af en majoritet af eller faktisk kontrolleres af statsborgere i det pågældende tredjeland;
- (22) der bør nedsættes et udvalg til at bistå Kommissionen;
- (23) da de oplysninger, som de nationale tilsynsmyndigheder måtte få i forbindelse med udstedelse, forvaltning og håndhævelse af samt kontrol med licenser, kan være særligt kommercielt følsomme, må der fastlægges fælles principper for disse nationale tilsynsmyndigheder med hensyn til forretningshemmeligheder; på den anden side har medlemmerne af Fællesskabets institutioner, medlemmerne af udvalgene samt Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte i henhold til fællesskabslovgivningen og især traktatens artikel 214 allerede forpligtelse til ikke at videregive oplysninger, som er omfattet af tavshedspligt, navnlig oplysninger om virksomheder og om disses forretningsforbindelser eller omkostningsforhold;
- (24) det bør efter en vis tid vurderes, hvordan direktivet fungerer, sammenholdt med telesektorens og de transeuropæiske nets udvikling samt den erfaring, der opnås i forbindelse med direktivets harmoniseringsprocedurer og étstedsbestillingsordninger;
- (25) vedtagelsen af nærværende direktiv vil, på grundlag af den fuldstændige gennemførelse af en konkurrencemæssig ramme med henblik på at nå det væsentlige mål, det er at sikre udviklingen af det indre marked på telekommunikationsområdet, og navnlig det frie udbud af teletjenester og -net i hele Fællesskabet, bidrage væsentligt til at nå dette mål; medlemsstaterne bør, navnlig gennem deres nationale tilsynsmyndigheder, gennemføre denne fælles ramme;
- (26) dette direktiv gælder både for allerede udstedte og for fremtidige tilladelser; nogle tilladelser er meddelt for perioder, som udløber senere end den 1. januar 1999; hvis bestemmelser i sådanne tilladelser strider mod fællesskabslovgivningen, navnlig bestemmelser, som giver tilladelsens indehaver særlige eller eksklusive rettigheder, er de ifølge Domstolens retspraksis ugyldige fra den dato, der er angivet i de relevante EF-foranstaltninger; for så vidt angår andre rettigheder, der ikke berører andre virksomheders interesser i henhold til fællesskabslovgivningen, kan medlemsstaterne forlænge deres gyldighed for at undgå erstatningskrav;
- (27) forpligtelser i forbindelse med tilladelser, der allerede er udstedt, når direktivet træder i kraft, og som ikke er bragt i overensstemmelse med direktivets bestemmelser inden den 1. januar 1999, er principielt ugyldige; Kommissionen kan efter anmodning indrømme medlemsstaterne en forlængelse af denne frist —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFDELING I

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG PRINCIPPER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv omhandler procedurerne for udstedelse af tilladelser i forbindelse med udbud af teletjenester samt vilkårene for sådanne tilladelser, herunder tilladelser til etablering og/eller tilrådighedsstillelse af telenet, der er nødvendige for udbud af sådanne tjenester.

2. Dette direktiv berører ikke de særlige regler, medlemsstaterne har vedtaget i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen om distribution af audiovisuelle programmer beregnet for offentligheden og indholdet af sådanne programmer. Det berører heller ikke de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet på forsvarsområdet, og de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet i almenhedens interesse, jf. navnlig traktatens artikel 36 og 56, specielt i forbindelse med den offentlige sædelighed, den offentlige sikkerhed, herunder efterforskning af kriminalitet, samt den offentlige orden.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved

a) »tilladelse«: en tilladelse med rettigheder og forpligtelser, der er specifikke for telesektoren, og som giver virksomhederne mulighed for at udbyde teletjenester og, når det er relevant, etablere og/eller drive telenet til udbud af sådanne tjenester, i form af en generel tilladelse eller en individuel tilladelse som defineret i det følgende:

— »generel tilladelse«: en tilladelse, uanset om den er underlagt en gruppetilladelse eller en generel lovgivning, og uanset om en sådan ordning indebærer registrering, som ikke er betinget af, at den pågældende virksomhed skal have opnået en udtrykkelig afgørelse truffet af den nationale tilsynsmyndighed inden udøvelsen af de rettigheder, tilladelsen giver

— »individuel tilladelse«: en tilladelse, som udstedes af en national tilsynsmyndighed, og som meddeler en virksomhed bestemte rettigheder eller underkaster dens aktiviteter bestemte vilkår, der eventuelt supplerer den generelle tilladelse, således at virksomheden først må udøve disse rettigheder, når den har modtaget den nationale tilsynsmyndigheds afgørelse herom

b) »national tilsynsmyndighed«: den eller de retligt selvstændige og driftsmæssigt af televirksomhederne uafhængige organer, som en medlemsstat har pålagt at udarbejde tilladelser og føre tilsyn med overholdelsen af vilkårene i tilladelserne

c) »étstedsbestillingsordning«: en proceduremæssig ordning, der gør det lettere gennem en samordnet procedure og ved henvendelse til ét sted at få udstedt individuelle tilladelser hos flere forskellige nationale tilsyns-

myndigheder eller i tilfælde af generelle nationale tilladelser, hvor det kræves, at aktiviteten anmeldes til flere forskellige nationale tilsynsmyndigheder

d) »væsentlige krav«: ikke-økonomiske hensyn til almenhedens interesse, der kan foranledige en medlemsstat til at begrænse adgang til oprettelse eller drift af offentlige telenet eller tjenester. Sådanne hensyn er nettets driftssikkerhed og integritet samt i begrundede tilfælde interoperabilitet mellem tjenester og databeskyttelse, miljøbeskyttelse og hensynet til fysisk planlægning samt effektiv udnyttelse af frekvensspektret og beskyttelse mod skadelig interferens mellem radiobaserede telesystemer og andre rum- eller jordbaserede tekniske systemer. Databeskyttelse kan omfatte beskyttelse af personoplysninger, fortrolighed af informationer, der transmitteres eller oplagres, samt beskyttelse af privatlivet.

2. I øvrigt anvendes definitionerne i Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådgivningsstilling af åbne net ONP (Open Network Provision — tilrådgivningsstilling af åbne net)⁽¹⁾, og samtrafikdirektivet i fornødent omfang.

Artikel 3

Principper for tilladelser

1. Opstiller medlemsstaterne vilkår for udstedelse af en tilladelse, skal tilladelsen og de vilkår, der knyttes til den, være i overensstemmelse med principperne i stk. 2, 3 og 4.

2. Tilladelser må kun indeholde de i bilaget angivne vilkår. Sådanne vilkår skal desuden være objektivt begrundede i forbindelse med den pågældende tjeneste, ikke-diskriminerende, forholdsmæssigt afpassede og gennemsigtige.

3. Medlemsstaterne sikrer, at teletjenester og/eller telenet kan udbydes enten uden tilladelser eller på grundlag af generelle tilladelser, om nødvendigt suppleret med rettigheder og forpligtelser, der kræver, at der tages individuel stilling til ansøgninger og udstedes en eller flere individuelle tilladelser. Medlemsstaterne må kun udstede en individuel tilladelse, hvis tilladelsens indehaver får adgang til knappe fysiske ressourcer eller lignende eller skal opfylde særlige forpligtelser eller kan udnytte særlige rettigheder, jf. bestemmelserne i afdeling III.

⁽¹⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 1.

4. Medlemsstaterne skal ved udformningen og gennemførelsen af deres tilladelsesordninger lette udbuddet af teletjenester mellem medlemsstaterne.

modtagelsen af de oplysninger, der kræves fremlagt, jf. det efter stk. 4 offentliggjorte, inden den begynder at udbyde de tjenester, som er omfattet af den generelle tilladelse.

AFDELING II

GENERELLE TILLADELSER

Artikel 4

Vilkår, der knyttes til generelle tilladelser

1. Hvis medlemsstaterne gør ydelse af teletjenester betinget af generelle tilladelser, kan de vilkår, der er anført i bilagets punkt 2 og 3, i begrundede tilfælde knyttes til de pågældende tilladelser. Sådanne tilladelser skal indebære ordninger, der er så lidt byrdefulde som muligt, men som kan sikre overholdelsen af de relevante væsentlige krav og de i bilagets punkt 2 og 3 anførte øvrige samfundsmæssige hensyn.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de vilkår, der knyttes til generelle tilladelser, er offentliggjort på hensigtsmæssig vis, så interesserede parter let kan få adgang til oplysningerne herom. Der henvises i medlemsstatens lovtidende og i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* til, hvor oplysningerne offentliggøres.

3. Medlemsstaterne kan i objektivt begrundede tilfælde og i rimeligt omfang ændre de vilkår, der er knyttet til en generel tilladelse. I den forbindelse tilkendegiver medlemsstaterne deres hensigt passende tid i forvejen, så interesserede parter kan udtale sig om de foreslåede ændringer.

Artikel 5

Procedure for udstedelse af generelle tilladelser

1. Medlemsstaterne må ikke forhindre en virksomhed, som opfylder vilkårene knyttet til en generel tilladelse, jf. artikel 4, i at udbyde den pågældende teletjeneste og/eller telenet, jf. dog bestemmelserne i afdeling III.

2. Medlemsstaterne kan stille krav om, at en virksomhed med generel tilladelse, inden den udbyder tjenesten og/eller nettene, underretter den nationale tilsynsmyndighed herom og fremlægger de oplysninger om den tjeneste, den vil udbyde, som måtte være nødvendige for at sikre, at de gældende vilkår overholdes, jf. artikel 4. Virksomheden kan pålægges at vente indtil fire uger, efter

3. Hvis en virksomhed, der udbyder tjenester eller infrastruktur under en generel tilladelse, ikke overholder de gældende vilkår for den generelle tilladelse, jf. artikel 4, kan den nationale tilsynsmyndighed meddele virksomheden, at den ikke længere er berettiget til at udnytte den generelle tilladelse, og/eller i rimeligt omfang træffe specifikke foranstaltninger over for virksomheden med henblik på at sikre overholdelse. Den nationale tilsynsmyndighed giver samtidig virksomheden rimelig mulighed for at fremlægge sine synspunkter om de pågældende vilkår og for at afhjælpe eventuelle overtrædelser senest en måned efter den nationale tilsynsmyndigheds indgriben. Hvis den pågældende virksomhed afhjælper overtrædelserne, skal den nationale tilsynsmyndighed senest to måneder efter sin første indgriben efter omstændighederne annullere eller ændre sin afgørelse og begrunde dette. Hvis den pågældende virksomhed ikke afhjælper overtrædelserne, stadfæster den nationale tilsynsmyndighed sin afgørelse senest to måneder efter sin første indgriben og begrunder dette. Afgørelsen meddeles virksomheden senest en uge efter, at den er truffet. Medlemsstaterne indfører en procedure, der giver mulighed for at indbringe sådanne afgørelser for en instans, som er uafhængig af den nationale tilsynsmyndighed.

4. Medlemsstaterne sikrer, at der på hensigtsmæssig vis er offentliggjort oplysninger om, hvilke procedurer der gælder for generelle tilladelser, så det er let at få adgang til disse oplysninger. Der henvises i medlemsstatens lovtidende og i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* til, hvor oplysningerne offentliggøres.

Artikel 6

Gebyrer og afgifter for generelle tilladelsesprocedurer

Uden at det finansielle bidrag til opfyldelsen af forsyningspligten, jf. bilaget, herved berøres, sikrer medlemsstaterne, at eventuelle gebyrer, som virksomhederne afkræves som led i tilladelsesprocedurerne, kun har til formål at dække administrationsomkostningerne i forbindelse med forvaltningen, kontrollen og håndhævelsen af den gældende ordning for generelle tilladelser. Der offentliggøres på hensigtsmæssig vis tilstrækkeligt detaljerede og let tilgængelige oplysninger om sådanne gebyrer.

AFDELING III

INDIVIDUELLE TILLADELSER

Artikel 7

Anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne må kun udstede individuelle tilladelser i følgende situationer:

- a) hvis licenshaveren skal have adgang til radiofrekvenser eller nummerressourcer
- b) hvis licenshaveren skal have særlige rettigheder i forbindelse med adgang til offentlig eller privat ejendom
- c) hvis licenshaveren skal pålægges forpligtelser og krav med hensyn til tilrådighedsstillelse af offentligt tilgængelige teletjenester og/eller offentlige telenet, herunder forpligtelser, som kræver, at licenshaveren skal stille forsyningspligttydelser til rådighed, og andre forpligtelser i henhold til ONP-lovgivningen
- d) hvis licenshaveren skal pålægges særlige forpligtelser, jf. Fællesskabets konkurrenceregler, fordi vedkommende har en stærk markedsposition som defineret i artikel 4, stk. 3, i samtrafikdirektivet inden for udbud af telenet og teletjenester, der er offentligt tilgængelige.

2. Uanset stk. 1 kan udbud af offentligt tilgængelige taletelefontjenester samt etablering og drift af offentlige telenet og andre net, der omfatter brug af radiofrekvenser, gøres betinget af individuelle tilladelser.

Artikel 8

Vilkår, der knyttes til individuelle tilladelser

1. Ud over de vilkår, der er fastsat for generelle tilladelser, kan de vilkår, der er anført i bilagets punkt 2 og 4, i begrundede tilfælde knyttes til individuelle tilladelser.

Sådanne vilkår må kun vedrøre de situationer, der berettiger udstedelsen af en sådan licens, jf. artikel 7.

2. Medlemsstaterne kan inkludere relevante bestemmelser fra generelle tilladelser i den individuelle tilladelse ved at knytte de i bilaget anførte betingelser til den individuelle tilladelse.

De rettigheder og vilkår, der er knyttet til en individuel tilladelse, må ikke begrænses eller suppleres ved at udstede individuelle tilladelser, medmindre det er objek-

tivt begrundet og sker i et rimeligt omfang, navnlig som følge af forsyningspligt og/eller kontrol med stærk markedsposition eller som afspejling af forpligtelser knyttet til bud, der er afgivet som led i en sammenlignende udbudsprocedure.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der på hensigtsmæssig vis offentliggøres oplysninger om, hvilke vilkår der knyttes til individuelle tilladelser, så det er let at få adgang til disse oplysninger, jf dog artikel 20. Der henvises i medlemsstatens lovtidende og i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* til, hvor oplysningerne offentliggøres.

4. Medlemsstaterne kan i objektivt begrundede tilfælde og i et rimeligt omfang ændre de vilkår, der er knyttet til en individuel tilladelse. I den forbindelse tilkendegiver medlemsstaterne deres hensigt passende tid i forvejen, så interesserede parter kan udtale sig om de foreslåede ændringer.

Artikel 9

Procedure for udstedelse af individuelle tilladelser

1. Udsteder en medlemsstat en individuel tilladelse, sikrer den, at der på hensigtsmæssig vis offentliggøres oplysninger om, hvilke procedurer der gælder for individuelle tilladelser, så det er let at få adgang til oplysningerne.

Der henvises i medlemsstatens lovtidende og i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* til, hvor oplysningerne er offentliggjort.

2. Når en medlemsstat har til hensigt at udstede en individuel tilladelse, skal den:

— udstede den individuelle tilladelse ved en åben, ikke-diskriminerende, gennemsigtig procedure og med henblik herpå lade samme procedure være gældende for alle ansøgere, medmindre der er en objektiv begrundelse for at skelne, og

— opstille rimelige tidsfrister og bl.a. underrette ansøgeren om deres afgørelser snarest muligt og senest seks uger efter ansøgningens modtagelse. Medlemsstaterne kan forlænge denne frist til fire måneder i objektivt begrundede tilfælde, som udtrykkeligt er angivet i dette direktiv. Især hvor der er tale om sammenlignende udbudsprocedure kan medlemsstaterne forlænge fristen yderligere med op til fire måneder. Disse frister foregriber ikke eventuelt relevante internationale overenskomster om samordning af internationale frekvenser og satellitvirksomhed.

3. Enhver virksomhed, der opfylder de vilkår, som medlemsstaterne har fastlagt og offentliggjort efter bestemmelserne i dette direktiv, er berettiget til at få en individuel tilladelse, jf. dog artikel 10, stk. 1. Hvis en virksomhed, som ansøger om en individuel tilladelse, imidlertid ikke giver de oplysninger, som med rimelighed kan kræves for at godtgøre, at den opfylder de betingelser, der er pålagt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette direktiv, kan den nationale tilsynsmyndighed nægte at udstede den individuelle tilladelse.

4. Hvis licenshaveren ikke overholder de til tilladelsen knyttede vilkår, jf. bestemmelserne herom i dette direktiv, kan den nationale tilsynsmyndighed permanent eller midlertidigt inddrage, ændre eller ophæve virksomhedens tilladelse, eller i et rimeligt omfang træffe specifikke foranstaltninger over for virksomheden med henblik på at sikre overholdelse. Den nationale tilsynsmyndighed giver samtidig den pågældende virksomhed rimelig mulighed for at fremlægge sine synspunkter om de pågældende vilkår og for at afhjælpe eventuelle overtrædelser senest en måned efter den nationale tilsynsmyndigheds indgriben, bortset fra tilfælde af gentagne overtrædelser fra virksomhedens side, hvor den nationale tilsynsmyndighed straks kan træffe de nødvendige foranstaltninger. Hvis den pågældende virksomhed afhjælper overtrædelserne, annullerer eller ændrer den nationale tilsynsmyndighed efter omstændighederne senest to måneder efter sin første indgriben, sin afgørelse og begrundet dette. Hvis den pågældende virksomhed ikke afhjælper overtrædelserne, stadfæster den nationale tilsynsmyndighed sin afgørelse senest to måneder efter sin første indgriben og begrundet dette. Afgørelsen meddeles virksomheden senest en uge efter, at den er truffet. Medlemsstaterne indfører en procedure, der giver mulighed for at indbringe sådanne afgørelser for en instans, som er uafhængig af den nationale tilsynsmyndighed.

5. I tilfælde af skadelig interferens mellem telenet, der anvender radiofrekvenser, og andre tekniske systemer kan den nationale tilsynsmyndighed træffe omgående foranstaltninger til afhjælpning af problemet. I sådanne tilfælde skal den pågældende virksomhed efterfølgende have rimelig mulighed for at fremlægge sine synspunkter og for eventuelt at foreslå en afhjælpning af den skadelige interferens.

6. Medlemsstater, der giver afslag på, inddrager, ændrer eller ophæver en individuel tilladelse, skal begrunde dette over for den pågældende virksomhed. Medlemsstaterne indfører en procedure, der giver mulighed for at indbringe sådanne afslag, inddragelser, ændringer eller ophævelser for en instans, som er uafhængig af den nationale tilsynsmyndighed.

Artikel 10

Begrænsning af antallet af individuelle tilladelser

1. Medlemsstater må kun begrænse antallet af individuelle tilladelser inden for en teletjenestekategori samt for

etablering og/eller drift af teleinfrastruktur, hvis dette er nødvendigt for at sikre effektiv anvendelse af radiofrekvenser eller i den tid, der er nødvendig for at kunne stille et tilstrækkeligt antal numre til rådighed i overensstemmelse med EF-retten.

2. Hvis en medlemsstat har til hensigt at begrænse antallet af individuelle tilladelser, der er udstedt i henhold til stk. 1, skal den:

- tage behørigt hensyn til, at brugerne skal have størst mulig fordel af tjenesterne, og at konkurrencen skal kunne udvikle sig frit
- give alle interesserede parter mulighed for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende eventuelle begrænsninger
- offentliggøre sin afgørelse om at begrænse antallet af individuelle tilladelser og baggrunden herfor
- med rimelige mellemrum tage begrænsningen op til revision
- opfordre til at indsende ansøgninger om tilladelser.

3. Medlemsstater udsteder sådanne individuelle tilladelser på grundlag af udvælgelseskriterier, som er objektive, ikke-diskriminerende, detaljerede, gennemsigtige og forholdsmæssigt afpassede. Ved udvælgelsen tages der behørigt hensyn til, at konkurrencen skal kunne udvikle sig frit, og at brugerne skal have størst mulig fordel af tjenesterne.

Medlemsstaterne sikrer, at der på hensigtsmæssig vis forud offentliggøres oplysninger om sådanne kriterier, så det er let at få adgang til oplysningerne. Der henvises i medlemsstatens lovtidende til, hvor oplysningerne er offentliggjort.

4. Hvis en medlemsstat på egen foranledning eller efter opfordring fra en virksomhed finder, at antallet af individuelle tilladelser kan sættes op, når dette direktiv træder i kraft eller senere, offentliggør den denne oplysning og opfordrer til, at der indsendes ansøgninger om yderligere licenser.

Artikel 11

Gebyrer og afgifter for individuelle tilladelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle gebyrer, som virksomhederne afkræves som led i tilladelsesprocedurerne, kun har til formål at dække administrationsomkostningerne i forbindelse med udstedelsen, forvaltningen, kontrollen og håndhævelsen af den gældende ordning for

individuelle tilladelser. Gebyret for en individuel tilladelse skal stå i rimeligt forhold til det ydede arbejde, og der skal på hensigtsmæssig vis offentliggøres tilstrækkeligt detaljerede og let tilgængelige oplysninger herom.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne, hvis der kun er knappe ressourcer, tillade, at den nationale tilsynsmyndighed pålægger yderligere afgifter for at sikre, at sådanne ressourcer udnyttes optimalt. Disse afgifter skal være ikke-diskriminerende og navnlig tage hensyn til behovet for at støtte udviklingen af nyskabende tjenester og konkurrence.

AFDELING IV

EF-DÆKKENDE TELETJENESTER

Artikel 12

Harmonisering

1. Hvor det er nødvendigt, foretages der en harmonisering af de vilkår, der knyttes til generelle tilladelser, og af procedurerne for generelle tilladelser.

Ved harmoniseringen af disse vilkår og procedurer skal det tilstræbes at opstille en ordening, der er så lidet byrdefuld som muligt, og som kan sikre overholdelsen af bestemmelserne i dette direktiv, navnlig artikel 3, 4 og 5, og af de relevante væsentlige krav og de i bilagets punkt 1, 2 og 3, anførte øvrige samfundsmæssige hensyn.

Ved harmoniseringen skal det desuden tilstræbes at opstille et velafvejede sæt rettigheder og forpligtelser for de virksomheder, der udnytter tilladelserne.

2. Kommissionen udsteder efter proceduren i artikel 16 mandat til Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT) / Det Europæiske Udvalg for Retsforskrifter på Teleområdet (ECTRA), Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT) / Den Europæiske Radiokommunikationskomité (ERC) eller andre relevante harmoniseringsorganisationer. I mandaterne specificeres det, hvilke opgaver der skal udføres, og hvilke kategorier af generelle tilladelser der skal harmoniseres, og der fastlægges en tidsplan for udarbejdelsen af harmoniserede vilkår og procedurer.

3. På baggrund af det arbejde, der udføres i henhold til stk. 2, og uanset artikel 7, træffes der efter proceduren i artikel 17 en afgørelse, hvori det fastslås, at en harmoniseret generel tilladelse finder anvendelse.

Artikel 13

Étstedsbestillingsordning

1. Kommissionen træffer, hvor det er relevant, og sammen med CEPT/ECTRA og CEPT/ERC, efter proceduren i artikel 17 de nødvendige foranstaltninger for anvendelse af en étstedsbestillingsordning i forbindelse med individuelle tilladelser og anmeldelsesprocedurer for generelle tilladelser, herunder også hensigtsmæssige bestemmelser om administrationen heraf. Oplysninger om en sådan étstedsbestillingsordning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Étstedsbestillingsordningen skal overholde følgende betingelser:

a) Den skal være åben for alle virksomheder, som vil udbyde teletjenester i Fællesskabet.

b) Det skal være muligt at indgive ansøgninger og anmeldelser, og det angives, hvilken eller hvilke instanser ansøgninger og anmeldelser kan indsendes til.

c) For så vidt angår individuelle tilladelser videresendes ansøgningerne af de instanser, som de blev indgivet til, til de nationale tilsynsmyndigheder senest syv arbejdsdage efter registrering.

For så vidt angår generelle tilladelser videresendes anmeldelserne af de instanser, som de blev indgivet til, til de nationale tilsynsmyndigheder senest to arbejdsdage efter registrering.

d) For så vidt angår individuelle tilladelser, træffer den nationale tilsynsmyndighed afgørelse om eventuel udstedelse af en sådan tilladelse inden for den frist, der er anført i artikel 9, stk. 2; tilsynsmyndigheden underretter inden en uge ansøgeren og de instanser, som ansøgningen blev indgivet til, om afgørelsen. For så vidt angår generelle tilladelser, overholder den nationale tilsynsmyndighed den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2.

e) Artikel 9 og 5 anvendes på henholdsvis ansøgninger om individuelle tilladelser og anmeldelser, der indgives efter étstedsbestillingsordningen.

f) De instanser, som ansøgninger og anmeldelser kan indgives til, aflægger en gang om året rapport til Kommissionen om, hvordan étstedsbestillingsordningen fungerer, herunder oplysninger om afslag på ansøgninger og indsigelser mod anmeldelser.

g) De instanser, der er omfattet af étstedsbestillingsordningen, skal overholde den i artikel 20 omhandlede grad af fortrolighed.

AFDELING V

Artikel 17

LICENSUDVALGET

Udvalgsprocedure II b (*)

Artikel 14

Nedsættelse af Licensudvalget

Kommissionen består af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand. Udvalget benævnes Licensudvalget (i det følgende »udvalget«).

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 15

Udveksling af oplysninger

Kommissionen underretter om nødvendigt udvalget om resultatet af de møder, der med jævne mellemrum holdes med repræsentanter for televirksomheder, brugere, forbrugere, producenter, tjenesteudbydere og fagforeninger.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:

- Kommissionen udsætter anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i et tidsrum på tre måneder regnet fra datoen for denne underretning.
- Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i første led.

Derudover fremmer udvalget, under hensyn til Fællesskabets politik på teleområdet, udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen om status for og udviklingen i lovgivningen i forbindelse med tilladelser til udbud af teletjenester.

AFDELING VI

Artikel 16

Udvalgsprocedure I (*)

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast, inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvordan den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 18

Tredjelande

1. Hvis medlemsstaterne får kendskab til juridiske eller faktiske problemer af generel art, som forhindrer organisationer fra Fællesskabet i at opnå tilladelser og i at drive virksomhed under tilladelser i tredjelande, underretter de Kommissionen herom.

2. Hvis Kommissionen får kendskab til sådanne vanskeligheder, kan den om nødvendigt forelægge forslag for Rådet til et passende forhandlingsmandat med henblik på forhandling af sammenlignelige rettigheder i de pågældende tredjelande for organisationer fra Fællesskabet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Foranstaltninger, som træffes i henhold til stk. 2, berører ikke Fællesskabets og medlemsstaternes forpligtelser i henhold til internationale aftaler på området.

(*) Procedure i henhold til Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33).

*Artikel 19***Nye tjenester**

Medlemsstaterne skal, med forbehold af bestemmelserne i afdeling II og III, i tilfælde, hvor udbud af en teletjeneste endnu ikke er omfattet af en generel tilladelse, og hvor en sådan tjeneste og/eller et sådant net ikke må udbydes uden tilladelse, senest seks uger efter at have modtaget en ansøgning fastlægge foreløbige vilkår, der tillader den pågældende virksomhed at begynde at udbyde tjenesten, eller forkaste ansøgningen og begrunde dette over for den pågældende virksomhed. Herefter fastlægger medlemsstaterne så hurtigt som muligt endelige vilkår eller accepterer, at tjenesten udbydes uden tilladelse, eller de begrunder et eventuelt afslag. Medlemsstaterne indfører en passende procedure, hvorved nægtelse af fastlæggelse af foreløbige eller endelige vilkår, forkastelse af en ansøgning, eller nægtelse af accept af, at tjenesten udbydes uden tilladelse, kan ankes til et af den nationale tilsynsmyndighed uafhængigt organ.

*Artikel 20***Fortrolighed**

1. De nationale tilsynsmyndigheder må ikke videregive oplysninger, som er omfattet af tavshedspligt, navnlig oplysninger om virksomheder og om disses forretningsforbindelser eller omkostningsforhold.

2. Stk. 1 anfægter ikke den ret, som de nationale tilsynsmyndigheder har til at videregive oplysninger, når det er vigtigt for, at de kan udføre deres opgaver, men de skal i den forbindelse tage hensyn til virksomheders legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder.

3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der offentliggøres oplysninger om tilladelsesvilkår, som ikke omfatter fortrolige oplysninger.

*Artikel 21***Underretning**

1. Ud over de oplysninger, der kræves i henhold til direktiv 90/388/EØF, oplyser medlemsstaterne følgende til Kommissionen:

— navn og adresse på de nationale myndigheder og instanser, som har bemyndigelse til at udstede tilladelser i medlemsstaten

— oplysninger om medlemsstatens tilladelsesordninger.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om ændringer i forhold til de oplysninger, der er givet efter

stk. 1, senest en måned efter, at ændringerne er trådt i kraft.

*Artikel 22***Tilladelser, som allerede gælder ved direktivets ikrafttræden**

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at tilladelser, som gælder ved dette direktivs ikrafttræden, inden den 1. januar 1999 er bragt i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

2. Når anvendelsen af dette direktivs bestemmelser fører til ændringer i vilkårene for allerede gældende tilladelser, kan medlemsstaterne forlænge gyldigheden af vilkår bortset fra sådanne, som giver særlige eller eksklusive rettigheder, der er blevet eller vil blive bragt til ophør i henhold til fællesskabslovgivningen, for så vidt dette kan ske uden at anfægte andre virksomheders rettigheder i henhold til fællesskabslovgivningen, herunder dette direktiv. I sådanne tilfælde underretter medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke skridt de har taget med henblik herpå, og begrunder dette.

3. Forpligtelser i tilladelser, der allerede gælder ved direktivets ikrafttræden, og som ikke er bragt i overensstemmelse med direktivets bestemmelser inden den 1. januar 1999, er ugyldige, jf. dog stk. 2.

Kommissionen kan efter anmodning, og hvis det er berettiget, indrømme medlemsstaterne forlængelse af denne frist.

*Artikel 23***Teknisk tilpasning**

Inden 1. januar 2000 forelægger Kommissionen en beretning for Europa-Parlamentet og Rådet, i det fornødne omfang ledsaget af nye lovgivningsforslag. Beretningen skal bl.a. indeholde en erfaringsbaseret vurdering af, om der er grund til at ændre lovstrukturerne for tilladelser, navnlig hvad angår harmonisering af procedurerne og individuelle tilladelsers anvendelsesområde, andre harmoniseringsaspekter og transeuropæiske tjenester og net. Beretningen skal endvidere indeholde forslag, der tilsigter en samling af de forskellige eksisterende udvalg i Fællesskabets lovgivning på teleområdet. Ændringer, der måtte være nødvendige for at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling eller til en mere hensigtsmæssig procedurepraksis og for at tilpasse artikel 7, stk. 2, skal også behandles i beretningen.

*Artikel 24***Udsættelse**

Der gives de medlemsstater, der ifølge Rådets resolutioner af 22. juli 1993 og 22. december 1994 har ret til en yderligere overgangsperiode i forbindelse med liberaliseringen af teletjenester, udsættelse med hensyn til overholdelse af forpligtelserne i artikel 3, stk. 3, artikel 7 og 9, artikel 10, stk. 1, artikel 12, 13 og 22, så længe og i det omfang, de benytter sig af sådanne overgangsperioder. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis de agter at gøre brug af udsættelsen.

*Artikel 25***Gennemførelse**

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv og offentliggør de vilkår og procedurer, der er knyttet til, snarest muligt og senest den 31. december 1997. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen

ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

*Artikel 26***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 27***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. april 1997.

*På**Europa-Parlamentets vegne*

J. M. GIL-ROBLES

*Formand**På**Rådets vegne*

A. VAN DOK VAN WEELE

Formand

BILAG

VILKÅR, SOM MÅ KNYTTES TIL TILLADELSER

1. Vilkår, som knyttes til tilladelser, skal være i overensstemmelse med traktatens konkurrenceregler.
2. Vilkår, som må knyttes til alle tilladelser, hvis det er berettiget og med forbehold af proportionalitetsprincippet:
  - 2.1. Vilkår, der har til formål at sikre overholdelse af relevante væsentlige krav.
  - 2.2. Vilkår i forbindelse med fremlæggelse af oplysninger, som med rimelighed kan kræves for at kontrollere, at de gældende vilkår overholdes, og til statistiske formål.
  - 2.3. Vilkår med henblik på at undgå konkurrencebegrænsende adfærd på telemarkederne, herunder foranstaltninger til at sikre, at taksterne er ikke-diskriminerende og ikke-konkurrenceforvridende.
  - 2.4. Vilkår i forbindelse med faktisk og effektiv udnyttelse af nummerkapaciteten.
3. Der kan knyttes særlige vilkår til generelle tilladelser med hensyn til udbud af offentligt tilgængelige teletjenester og af offentlige telenet, hvis det er begrundet og med forbehold af proportionalitetsprincippet:
  - 3.1. Vilkår vedrørende beskyttelse af brugerne og abonnenterne, navnlig i forbindelse med:
    - den nationale tilsynsmyndigheds forhåndsgodkendelse af virksomhedens standardbetingelser over for abonnenterne
    - specificeret og korrekt fakturering
    - procedure for bilæggelse af tvister
    - offentliggørelse og forhåndsunderretning i god tid ved ændring af brugsvilkår, herunder takster og tjenestekvalitet og -disponibilitet.
  - 3.2. Finansielt bidrag til forsyningspligtigheder i henhold til fællesskabslovgivningen.
  - 3.3. Videregivelse af kundedatabaseoplysninger, der er nødvendige for tilrådighedsstillelse af universelle oplysninger om nummerfortegnelser.
  - 3.4. Tilrådighedsstillelse af alarmtjenester.
  - 3.5. Særordninger for handicappede.
  - 3.6. Vilkår vedrørende samtrafik og interoperabilitet i henhold til direktivet om samtrafik og andre forpligtelser i fællesskabslovgivningen.
4. Særlige vilkår, som må knyttes til individuelle tilladelser, hvis det er berettiget og med forbehold af proportionalitetsprincippet:
  - 4.1. Særlige vilkår, som vedrører adgangen til nummerressourcer (overholdelse af medlemsstaternes nummereringsplaner).
  - 4.2. Særlige vilkår, som vedrører effektiv udnyttelse og forvaltning af radiofrekvenser.
  - 4.3. Særlige vilkår, som vedrører miljøbeskyttelse eller by- og landsplanlægning, herunder vilkår i forbindelse med adgang til offentlig eller privat ejendom og vilkår i forbindelse med samplacering og deling af faciliteter.
  - 4.4. Maksimal gyldighedsperiode, som ikke må være urimeligt kort, nemlig hvis det sker for at sikre effektiv udnyttelse af radiofrekvenser eller numre eller for at give adgang til offentlig eller privat ejendom og ikke berører andre bestemmelser om inddragelse eller ophævelse af tilladelser.
  - 4.5. Forsyningspligt i henhold til samtrafikdirektivet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/62/EF af 13. december 1995 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten (⁽¹⁾).
  - 4.6. Vilkår, der gælder for operatører med en stærk markedsposition — som oplyst af medlemsstaterne i henhold til direktivet om samtrafik — med henblik på at sikre samtrafikken eller kontrol med stærk markedsposition.
  - 4.7. Vilkår med hensyn til ejerskab i henhold til fællesskabslovgivningen eller Fællesskabets forpligtelser over for tredjelande.

(¹) EFT nr. L 321 af 30. 12. 1995, s. 6.

- 4.8. Krav, der vedrører tjenestens og/eller nettets kvalitet, disponibilitet og varighed, herunder ansøgerens økonomiske, ledelsesmæssige og tekniske kompetence, samt vilkår om en mindsteperode for driften, herunder, hvor det er relevant og i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, pligt til at stille offentligt tilgængelige teletjenester og offentlige telenet til rådighed.
- 4.9. Særlige vilkår vedrørende tilrådighedsstillelse af faste kredsløb i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb⁽¹⁾.

Denne liste over vilkår gælder med forbehold af

- alle andre retlige vilkår, som ikke er specifikke for telesektoren, og
- foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i almenhedens interesse i henhold til navnlig EF-traktatens artikel 36 og 56, specielt i forbindelse med den offentlige sædelighed, den offentlige sikkerhed, herunder efterforskning af kriminelle aktiviteter, samt den offentlige orden.

⁽¹⁾ EFT nr. L 165 af 19. 6. 1992, s. 27. Direktivet er ændret ved Kommissionens afgørelse 94/439/EF (EFT nr. L 181 af 15. 7. 1994, s. 40).